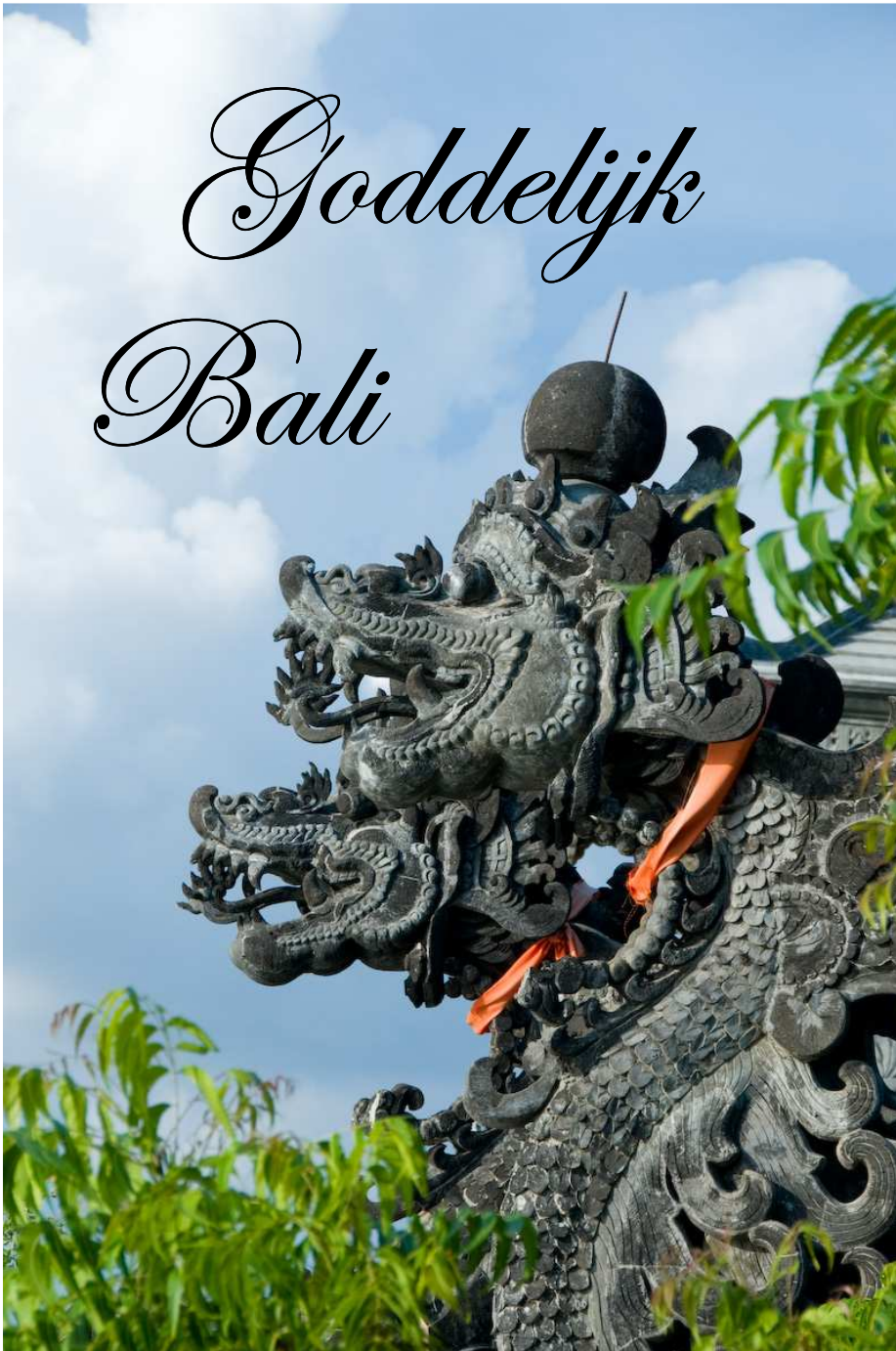

Goddelijk Bali

Aangezien de voorjaarsvakantie de laatste vakantie zou zijn voor onze grote stap naar Bonaire, wilden we graag nog een keer richting Azië. Al zoekend op internet viel uiteindelijk de keuze op Bali met een zelf samengesteld soort duiksafari. Het zou lekker warm zijn met veel afwisselende duikstekken waar macro aan bod zou komen, maar ook grote vis en zelfs kans op een ontmoeting met de mola-mola (maanvis) en de walvishaai. Wij hadden er weer veel zin in! Met name omdat we – ondanks erg verwend – toch voor iedere duik dankbaar zijn en we altijd nog iets zien wat we noemenswaardig vinden.

We arriveerden op 27 april in de avond op de luchthaven van Denpasar, waar we werden opgewacht door onze gids en divemaster Putu en

zijn vrouw voor een ritje van ongeveer 2,5 uur naar onze thuishaven voor de komende 12 dagen: Matahari Tulamben Resort. De recensies die we gelezen hadden bleken te kloppen; het was een eenvoudig, kleinschalig resort waar we verder niets tekort zouden komen, mede omdat al het personeel altijd klaar staat voor de gasten. De huisjes voorzien van een warme douche, toilet, airco en elektriciteit en een aantal heeft fraaie deurtjes van ambachtelijk houtsnijwerk. Natuurlijk heeft het resort ook een prima duikvoorzieningen. Helemaal geweldig voor ons!

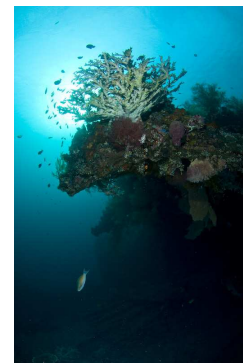

We begonnen deze vakantie met drie dagen relaxt duiken in Tulamben en nabije omgeving. De eerste dag waren we niet al te vroeg, dus hebben we – heel verstandig in verband met de drukte, zo bleek later – nog niet op het wrak gedoken.

De tweede dag moest voor ons nog beginnen met een early morning dive bij het Liberty wrak, maar de vissers keerden al massaal terug met hun karakteristieke bootjes met drijvers. Het zag er prachtig uit tegen het licht van de rijzende zon.

Vlak voordat we bij het wrak waren aangekomen, werden we verrast door een grote groep builkop papegaaivissen die altijd op het wrak overnachten en 's ochtends verzamelen voor vertrek. Door de manier waarop ze dicht boven de bodem zwommen, leken ze voor ons meer op een kudde dan op een school. Wij hebben ze deze vakantie 'Buffelkopjes' genoemd.

Het wrak bleek verder prachtig begroeid met onder andere enorme waaierkorallen en prachtige grote sponzen. We voelden een lichte stroming met een koude onderstroom op ongeveer 20 meter. In één van de wrakstukken troffen we een

indrukwekkende grote barracuda van zeker 1.80m aan – het bleek een vaste bewoner van het wrak te zijn. Grote tandbaarzen hebben hier ook hun thuishaven gevonden, evenals verschillende soorten zandaaltjes en een enorme school grootoog trevally's. Ronduit een prachtige duikstek! We houden er eigenlijk niet zo van om vaak op dezelfde stek terug te keren, maar hier zouden we zeker vaker komen deze vakantie. Op het moment dat we aan terugkeren moesten gaan denken, zag Putu dat een eind verderop iets aan de hand was. Hij gebaarde ons even te wachten; hij zou polshoogte gaan nemen. Heel even later gebaarde hij druk dat we SNEL moesten komen – dat was wel duidelijk! We hebben het even op een peddelen gezet en zagen meteen waar Putu op wees: EEN MOLA-MOLA!!! Je gelooft 't niet! Geweldig, wat een beest – onwaarschijnlijk gewoon! Voor de vis wel fijn, maar voor ons jammer; we moesten snel alweer afscheid nemen omdat het nogal diep was en we waren immers al op de terugweg. Een duikprofiel van niks maar een ontmoeting om nooit te vergeten! Helaas was een knopje op de camera van Maarten niet goed ingesteld, zodat de foto's niet helemaal scherp zijn, maar de herinnering is echt glashelder. We hebben de hele dag met een brede grijns op ons gezicht gelopen en verderop in de vakantie ook nog regelmatig. Ik betrap me nu zelfs nog op zo'n grimas :-)

De rit van Tulamben naar Pemuteran in het westen stond op de planning van 1 mei, met twee of drie duikjes bij Puri Jati. Tijdens dit tochtje probeerden we eerst door een dorp te komen waar de markt langs de doorgaande weg was uitgesteld en vele schoolkinderen, herkenbaar aan hun uniformen, aan de zijkant liepen. Na een tijdje reden we door Kubutambahan – de een na grootste stad van Bali, waar huizen, winkeltjes en rijstvelden elkaar afwisselden en waar óveral auto's, scootertjes, brommers en voetgangers waren.

Aangekomen bij Puri Jati maakten we ons klaar voor de eerste duik en gewaarschuwd voor de vissers gingen we te water. Er stond een flinke stroming en minstens ieder kwartier werd een visnet over de bodem gejaagd. Al met al was het een vermoeiende duik zonder al te veel te zien – meer dan enkele anemoonvissen en een klein krabje waren niet ontsnapt aan de netten. Tja... Of dat nou alle moeite waard was?

Het feit dat hier toch echt veel wordt gedoken zal zijn reden echter wel hebben, dus de mindere eerste duik negerend bouwden we toch onze set na 1,5 uur op voor de tweede duik van deze dag. De stroming was wat minder en de vissers hadden pauze, dus het ging beter deze keer. We kwamen voorbij de nettenzone en troffen – naast leuke kleine octopusjes, murenes en baby lion- en schorpioenvisjes zowaar een mimic-octopus! We hebben zijn vermommingskunsten kunnen bewonderen totdat hij met een laatste imitatie – de zeeslang – uiteindelijk in een piepklein gaatje verdween.

Na deze duik besloten we dat het genoeg was geweest voor deze dag om de weg naar Pemuteran te vervolgen. In de namiddag arriveerden we bij Aneka Bagus; een kleinschalig maar erg luxe aangelegd resort met prachtige tuin en een zwembad met van die ligstoelen, een spa & wellness en prachtige huisjes met luxe badkamer en een buitendouche. Niet echt ons ding, maar eigenlijk toch jammer dat we meestal buiten de deur zouden zijn. Direct na

aankomst zijn we eerst even aapjes gaan kijken bij een dichtbij gelegen tempel en na een douche en een maaltijd was het echt welletjes geweest.

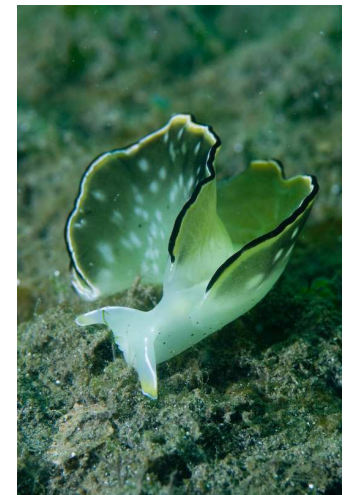
De volgende dag bracht een kort autoritje ons naar een pad door de mangroves waarachter de 'aanlegsteiger' lag voor de bootjes naar Menjangan Island. Onze veelzijdige gids en regelneef Putu zorgde voor onze lunch, het drinken en de tussendoortjes omdat we drie duiken zouden gaan maken bij het eiland.

Het moet echt gezegd: we hebben drie prachtige stekken bezocht waar ontzettend veel harde en zachte koralen, sponzen, schelpen en komkommers zich door elkaar bevonden. Nog niet eerder hebben we zó veel variëteit in dit soort leven gezien, ook niet in Wadi-Lahami (zuid-Egypte) al is daar het zicht wel beter.

Op 3 mei, een mooie zondag, werden we getraakteerd op een autoritje langs de Menjangan Jungle wat vooral te merken was aan de aapjes langs de kant van de weg. Het was een prachtig groen tochtje naar Secret Bay waar we twee duikjes a la Lembeh Strait zouden gaan doen. Volgens de gids aldaar zouden spookfluitvissen, hengelaarsvissen, blauwgeringde octopus en dergelijke te vinden moeten zijn, maar onze vondsten bleven beperkt (haha) tot een vijlvis (weedy filefish), een zeepaardje, een slangaal, een baby titaan trekkervis, natuurlijk de Banka kardinaalvis en de Pegasus sea moth.

Na deze twee duiken besloten we - mede gezien het koude water (25 graden) om nog een schemer/nachtduik in de buurt van het resort te gaan doen. Helaas vonden we geen mandarijvis om met de nieuwe D300 vast te kunnen leggen, maar wel een elektrische schelp, naaktslakken en in het zeegras een groepje gestreepte scheermesvisjes.

De laatste dag in het westen van Bali besloten we om nog twee duikjes bij Menjangan Island te gaan doen vanwege de prachtige koraalriffen. We hebben ervan genoten, de eerste duik in het gezelschap van een soort wrasse, de tweede duik in het gezelschap van een vleermuisvis die echt pas aan het einde van onze duik aan de terugtocht begon.

Na deze relaxte duiken stond ons nog een prachtige terugreis naar Tulamben te wachten. Oh, wat is Bali prachtig! Eigenlijk zou je voortdurend willen stoppen om uit de auto te stappen en foto's te maken. Geweldig: de aapjes bij Menjangan National Resort, de opgedroogde rivierbeddingen, rijstvelden, kleurrijke huisjes en winkeltjes met de sierlijke Balinese details en de manier waarop Balinezen van alles en nog wat vervoeren, hebben ons de hele autorit van zo'n 4 uur wakker gehouden, terwijl we van het duiken toch écht heel moe waren geworden. Als Bonaire - om wat voor reden dan ook - niet mocht bevallen, gaan we gewoon naar Bali!

Gelukkig hadden we bij terugkomst in Tulamben nog 3 duikdagen in het vooruitzicht en het was ronduit genieten!

Van de 'early-morning'- duikjes op het altijd mooie wrak (ook zonder mola-mola), de veelzijdige duikstekken in de nabijheid van het resort en de jonge visjes van allerlei soorten tussen de stenen aan het begin en einde van iedere kantduik. Van naaktslakken, pygmee-zeepaardjes en poetsstationnetjes tot een steenvis, rifhaaien en grote napoleons; iedere duik hadden we genoeg te bekijken. Bovendien was het wel weer aangenaam om na de eenvoudige maaltijden van het fraaie resort in Pemuteran weer de bijzonder smakelijke gerechten van Matahari Tulamben Resort te kunnen nuttigen. Volgens een recensie ergens op internet zouden safety-stop Tulamben en Ganda Mayu (daarnaast) betere eetadresjes zijn, maar wij hebben niet de behoefte gehad om dat te gaan onderzoeken.

Tja... en ook aan deze vakantie komt een einde. Ons restte nog een rit met een aantal fraaie uitzichtpunten over rijstvelden en de vulkaan waar Putu graag nog even voor ons wilde stoppen zodat we nog wat plaatjes konden schieten. Tegen het einde van de autorit begon het – uitzonderlijk voor de tijd van het jaar – even met dikke vette druppels te regenen. Ach, wat ons betreft paste het wel bij het spijtige gevoel weer te moeten vertrekken.

We hadden nog fraaie tempels kunnen gaan bekijken, kunnen slenteren in een grote stad als Denpasar en leuke winkeltjes afstruinen, zonnen op een van de witte stranden in het zuiden, prachtige Balinese dansen kunnen bijwonen – we hebben dat allemaal niet gedaan. Maar wat

hebben we genoten van de autoritten en geweldige duiken gemaakt! En.... Jeetje.... We hebben de mola-mola gezien!!! En een 'kudde buffelkopjes'. En een joekel van een barracuda. En pygmeezeepaardjes. En een enorme school grootoog trevally's. En... en... en...

Tekst: Marianne Ketelaars

Foto's: Maarten Ketelaars

<http://aquastills.com>

